

tinget vælge af de kommunale Raad. Regeringens Overvejelser førte til det Resultat, at det sidste er langt at foretrække. Det fremgaar saavel af Forhandlingerne i det andet Ting som navnlig af den af Udvalget afgivne Betænkning, at der indenfor Flertallet i Folketinget og indenfor Folketingsudvalgets Flertal findes Medlemmer, som har været ængstelige for det af Regeringen valgte Alternativ og vil foretrække Aldersgrænsen, men dog ikke paa indeværende Tidspunkt, altsaa da Sagen skulde til anden Behandling i Folketinget, vilde stille Forslag herom. Ogsaa indenfor vort Parti findes Medlemmer, der nærer de samme Betænkeligheder, som her er kommet til Orde i det andet Ting.

Personlig ønsker jeg endnu at tilføje, at naar det tidligere af Venstre hævdede Standpunkt: først at omforme Folketinget ved samtidig med, at man tilvejebragte den saa haardt tiltrængte Ligelighed mellem de enkelte Kredse i Henseende til Repræsentation, at bygge Tinget paa et fyldigere og bredere Grundlag, det vil sige ændre Grundloven dels paa det Punkt, hvor en tvingende Nødvendighed er til Stede, dels der, hvor Ønskeligheden af en Reform erkendes, saaledes nu er, jeg vil sige tilbagelagt, saa ligger der selvfølgelig ikke heri en Erkendelse af, at vor tidligere Opfattelse var urigtig, eller nogen Indrømmelse af, at vi har haft Uret, naar dette Standpunkt har været hævdet og ved Afstemningerne har været gennemført under de sidste Aars Grundlovsforhandlinger i det andet Ting overfor Kravet om en hel Grundlovsrevision. Og denne Erkendelse gælder selvfølgelig for os alle. Men vi erkender, at en Fortsættelse af den tidligere Vej er blevet stadig vanskeliggjort, til sidst maaske umuliggjort ved den Stilling, som dette høje Tings Flertal har indtaget under hele Sagen. Jeg berørte før dette høje Tings Deltagelse i den saglige Forhandling og dennes gode Resultater. Men en Undtagelse maa ganske vist gøres, naar man ser paa Tingets Stilling til Spørgsmaalet om en Grundlovsændring. Her har Stillingen stadig været den rene Negativitet. Den højtærede Konseilspræsident omtalte i sin Indledningstale de 7 Aar, der nu er gaaede under Forsøg paa at gennemføre en Grundlovsændring. I næste Maaned er der gaaet 7 Aar, siden det første Forslag om en Grundlovsændring bankede paa dette Tings Dør. Det var, som allerede nævnt, et lille og beskedent Forslag, der da traadte herind som vedtaget

af Folketinget, et Forslag, dikteret af den tvingende Nødvendighed at faa en ny Valgkredsordning for Folketinget. Den første Samling gik, og man hørte intet til Forslaget. Næste Aar, i Samlingen 1906—07, fik Landstinget det altsaa fra Samlingens Begyndelse. Der forhandles derom i mange Maaneder. Det angik altsaa kun dette ene: alle er vi enige om, at Folketingskredsene efterhaanden har faaet en indbyrdes saa stor Forskel, at dette er ganske uretfærdigt og maa ændres; alle er vi enige om, at Folketingskredsens Tal 114 afviger saa stærkt fra Grundlovens Bud om 1 Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere, at dette maa ændres. Og samtidig var vi alle enige om — og i alt Fald indenfor Højre var der ingen, som havde en anden Mening —, at en Ordning taget direkte efter Grundlovens Bud vilde være i høj Grad uheldig. Altsaa, i den første Samling hørtes der intet til Forslaget; i den anden Samling bankede det tidligt ved Samlingens Begyndelse paa Døren igen, og henimod Slutningen af Samlingen naaede man ogsaa til at afgive Betænkning. Der var intet Flertal opnaaet for Sagen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle ganske enkelte Linier af de af den daværende Ordfører for Højre fremsatte Udtalelser. Det er Linier, vil jeg sige, som klart og udtømmende betegner den da foreliggende Situation. Han udtalte: „Det er altsaa det triste Resultat af disse Forhandlinger, som begyndte i det andet Ting med et fra alle Sider udtalt Ønske om, at man skulde komme bort fra Grundlovens nuværende Bestemmelser om Folketingsmændenes Antal, som jo giver Udsigt til en uforholdsmæssig og fortsat Forøgelse, og erstatte dem med et bestemt Tal. Det var Udgangspunktet for den Forhandling, som i sin Tid fandt Sted i det andet Ting, det var man fra alle Sider enig om. Nu er altsaa her i Tinget Resultatet blevet dette, at man af forskellige Aarsager ikke har kunnet forene sig om Udførelsen af denne Grundanskuelse.“ Den Ordfører, som udtalte disse Ord om det triste Resultat, man var naaet til, er Landstingets nuværende højtærede Formand. Der var af Højre stillet Forslag om til den lille paakrævede Grundlovsændring om Fastsættelse af Folketingskredsens Tal at koble den langt større og betydningsfuldere Grundlovsændring om Indførelse af Forholdstalsvalg til Folketinget. Det var et Forslag, som ogsaa havde været for nede i Folketinget det foregaaende Aar,